

Absolt per falta de proves l'home acusat d'abusar de la filla i d'una amiga a Tarragona

El tribunal no veu acreditat el caràcter sexual ni l'ànim libidinós d'uns tocaments al cul a les menors

La sala de vistes de l'Audiència de Tarragona amb l'acusat d'abusar de la filla i d'una amiga, assegut d'esquenes a la dreta. | ACN

L'Audiència de Tarragona ha absolt l'acusat d'abusar sexualment de la seva filla i d'una amiga d'aquesta a Tarragona quan eren menors d'edat.

(<https://www.naciodigital.cat/tarragona/noticia/30760/suspenen/judici/contra/pare/acusat/abusar/filla/amiga/tarragona>) Durant la vista que es va fer l'abril passat, la filla es va acollir al dret de no declarar contra ell i, segons el tribunal, aquest silenci i la renúncia a seguir incriminant el seu pare van deixar l'acusació sense proves. Inicialment la fiscalia sol·licitava 22 anys de presó per quatre suposats abusos sexuals. Durant el judici només es va poder demostrar que l'home va tocar el cul a la noia i a una amiga seva en una ocasió, l'any 2014, quan s'arreglaven per sortir. Tot i això, el tribunal no veu acreditat que els tocaments tinguessin un ànim libidinós ni que fossin de caràcter sexual.

Segons recull la sentència a què ha tingut accés l'ACN, l'amiga no va descriure el context en què es van produir els fets i això, segons els jutges, no els permet concloure l'existència d'un ànim libidinós. El tribunal apunta que tocar el cul, sense aquest ànim lasciu, no té un únic significat, atès que "es pot tractar d'un acte afectuós, juganer, provocador o d'una altra naturalesa", puntualitza.

Els magistrats admeten que "el cul és una zona naturalment erògena a l'efecte de considerar un tocament voluntari en aquestes parts com de contingut sexual", però insisteixen que en aquest cas "no es pot titllar el tocament com a delictiu, atès que no es disposa d'elements que permetin inferir el clar propòsit libidinós de l'acusat".

Així doncs, els jutges conclouen que no resulta evident que els tocaments al cul de la filla revestissin objectivament de caràcter sexual i suposessin un atac a la seva indemnitat sexual. Per tot plegat, el tribunal resol que la tesi acusatòria no ha quedat provada i acorda l'absolució de l'acusat respecte d'aquests fets.

Pel que fa als tocaments a l'amiga, el tribunal també absol l'home perquè ni els pares de la noia ni la fiscalia no van denunciar els fets en el seu moment i aquesta va dir en el judici que ella tampoc no hagués denunciat. De fet, va ser l'òrgan judicial qui va actuar d'ofici, per la qual cosa no es compleix el requisit de procedibilitat. El tribunal creu que, a més, la noia ha deixat clar que tampoc volia prosseguir amb l'acusació.

Sobre els suposats episodis d'abusos sexuals que la filla hauria patit des dels cinc anys -almenys en quatre ocasions, segons l'escrit de la fiscalia-, la Sala diu que les pericials confirmen que la menor va verbalitzar abusos de diversa índole que li van produir un profund malestar psicològic. Tot i això, els magistrats recorden que no han pogut accedir a la informació concreta, descriptiva i completa de la víctima, per la qual cosa consideren que la informació probatòria que puguin aportar els testimonis de referència i els perits "mancaria de tota rellevància probatòria".

Sense proves durant el judici

Durant la vista, tant el processat com la filla es van acollir al dret de no declarar. L'advocat de la defensa ja va alertar en el torn de conclusions que durant el judici no s'havia aportat cap prova que permetés acreditar els fets, per la qual cosa va demanar l'absolució de l'home. La fiscalia va argumentar que el fet que la filla s'hagués acollit al dret de no declarar contra el seu pare no significava que es retractés o desdigués d'allò que va revelar en seu judicial o en una exploració. Tot i això, el ministeri públic ja va admetre que el contingut probatori quedava compromès.